ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΤΟΣ Α' (ΙΔ'). — ΑΡΙΘ. 40 (675). ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ *Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 21η Ἰανουαρίου 1920.*

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ἡ ἐπάνοδος τῆς Κυπρ. Ἀποστολῆς ἀπεφασίσθη ἐν Λονδίνῳ κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτῆς, ὡς ἀνεκοινώθη ἐν καιρῷ καὶ ἡ διάστασις αὕτη τῆς γνώμης προῆλθεν ἐκ τῆς διαφόρου τῶν μελῶν τῆς πρεσβείας ἀντιλήψεως περὶ τῆς θέσεως τοῦ Κυπρ. ζητήματος. Οἱ μὲν φρονοῦσιν ὅτι ἡ ἐθνικὴ ὑπόθεσις τῆς Νήσου εἶναι ὑπόθεσις μεταξὺ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, καὶ πιστεύουσιν ὅτι ἔλεξεν ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν μετὰ τὴν εὐνοϊκὴν κατ' αὐτοὺς ἀπάντησιν τοῦ κ. Λ. Τζώρτζ εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς Ἀποστολῆς καὶ τὴν ἄγαν ἀσάφειαν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Βενιζέλου ὅστις καὶ προέτρεψε τὴν Ἀποστολὴν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἴδια, διότι ἐθεώρησε περιττὴν τὴν περαιτέρω διαμονὴν αὐτῆς ἐν Λονδίνῳ.

Οἱ κατὰ τῆς ἐπανόδου μειονοψηφήσαντες ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἀποστολῆς αἰσιόδοξοι καὶ αὐτοὶ περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως φρονοῦσιν ὅτι θὰ ἦτο χρήσιμος ἡ παρουσία πυρῆνος τοὐλάχιστον τῆς πρεσβείας, ἵνα ὅπου δύνηται οὗτος ἐνεργῇ καὶ κινῇ τοὺς ἀναλεβόντας τὴν προάγωγὴν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως καὶ ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ νὰ προσφύγωσι καὶ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν αὐτήν, ἐὰν ἠθελε φανῇ ὅτι ἡ ὑποθειχθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου πορεία δὲν ἤγεν εἰς αἴσιον πέρας.

Διαφορὰ ἀντιλήψεως μεταξὺ μειονοψηφίας καὶ πλειονοψηφίας φαίνεται ὅτι ὑπάρχει καὶ ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν σημασίαν τῶν ἀνακοινώσεων καὶ διαβεβαιώσεων τοῦ τε κ. Βενιζέλου καὶ τῶν ἄλλων συνηγόρων καὶ συντελεστῶν τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως ἡμῶν, διότι οἱ μὲν ἀντιλαμβάνονται αὐτὰς ἀδιστάκτους καὶ ἀποφασιστικάς, οἱ δὲ μᾶλλον ἐπιφυλακτικὰς καὶ ἀμφιβόλους.

Χωρὶς νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερείας δημοσίᾳ νομίζομεν ὅτι διαγράψαμεν μετά τινος ἀκριβείας τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ τῶν δύο μερῶν διαφωνίαν, ὥστε νὰ δύνανται οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν νὰ ἐκτιμήσωσι καὶ ἀξίαν τὰς διισταμένας γνώμας.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ διαμονὴ τῆς Ἀποστολῆς ἐν Λονδίνῳ παρετάθη παραπολύ, ἀπέβη δὲ αὕτη καὶ ἀνωφελ, διότι αἱ ἐνέργειαι τῆς Ἀποστολῆς εἶχον ἐξαντληθῇ καὶ οὐδὲν πλέον εἶχον νὰ πράξωσι, διὰ πᾶν δὲ περαιτέρω ἐνδεχόμενον ὑπάρχουν ἐκεῖ αἱ [illegible] ἐπαγρυπνοῦσαι διὰ τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν μετὰ τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν ὑποθέσεων, δὲν πρέπει δὲ νὰ παρίδωμεν ὅτι καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀποστολῆς παρέμειναν μακρὰν τῶν φιλτάτων καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπὶ χρόνον μακρόν, καὶ ἐπὶ πλέον δὲν ἤθελον νὰ δαπανῶσι χρῆμα κοινὸν ἐπὶ ματαίῳ ἐν Λονδίνῳ ἀδρανοῦντες.

Οἱ μᾶλλον ἀνήσυχοι καὶ ἧττον αἰσιόδοξοι περὶ τῆς θέσεως καὶ τῆς πιθανῆς ἐκβάσεως τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποθέσεως φαίνονται προσκείμενοι εἰς αὐτὴν στενώτερον καὶ μᾶλλον παρήγορον εὑρίσκουσι τὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολούθησιν αὐτῆς, τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὸν ἀνησυχοῦντα λαὸν τῆς Νήσου θὰ ἦτο ἑκατονοποιητικώτερον· δὲν πρέπει ὅμως νὰ γεννηθῇ σκέψις ὅτι ἡ ἐπάνοδος τῆς πρεσβείας ἔβλαψε τὸ παράπαν τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν ὥστε νὰ ἐπιρριφθῇ εὐθύνη οἱαδήποτε ἐφ' οἱονδήποτε τῶν ἀποτελεσάντων τὴν Ἀποστολήν, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ γένηται ἀφορμὴ ἀντιθέσεων καὶ καταγγελιῶν δημοκοπικῶν.

Ἡ Κυπρ. Ἀποστολὴ φαίνεται ὅτι ἐγένετο ἡ σοβαρωτέρα πασῶν τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν ἀποστολῶν τοῦ ἀλυτρώτου ἑλληνισμοῦ, καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ μετά τινος αὐτοβουλίας ἀποτελεσματικωτέρας συνεννοουμένη μὲν καὶ βοηθουμένη ὑπὸ τῆς ἐπισήμου ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἀλλὰ μὴ καθισταμένη ἁπλοῦν καὶ παθητικὸν ὄργανον αὐτῆς, νὰ παρίσταται δὲ ἀποκλειστικῶς ἐκπροσωποῦσα τὸν Κυπρ. λαὸν καὶ τούτου τὴν ἐπιτακτικὴν ἐκτελοῦσα ἐντολὴν καὶ διερμηνεύουσα τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ τὴν στερρὰν καὶ ἀμετάθετον ἀπόφασίν του ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως.

Δυστυχῶς καὶ ἡ Κυπρ. Ἀποστολή, ἀξία καλλιτέρας τύχης, ἐκοῦσα ἄκουσα ἐγένετο πειθηνία περὶ πάντα ἀκόλουθος καὶ ὄργανον παθητικὸν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ θέλησιν καὶ σκέψιν ἄλλην ἢ τὰς ἐκείνου καὶ νὰ πράττῃ καὶ ἐνεργᾷ πάντα κατὰ τὰ νεύματα ἐκείνου, ὥστε ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις νὰ μὴ προσέχῃ πλέον εἰς τὴν Κυπριακὴν Ἀποστολὴν ὡς πρὸς ἀντιπροσωπείαν ἀνεξάρτητο, ἀλλὰ νὰ θεωρῇ αὐτὴν φερέφωνον καὶ νευρόσπαστον τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἂν ἡ πορεία αὕτη ὠφέλησεν ἢ ἔβλαψε τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν, τὸ μέλλον θὰ ἀποδείξῃ, καὶ μέχρι τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων τῆς Συνδιασκέψεως ἐπὶ τοῦ Ἀνατολ. ζητήματος, μετὰ τοῦ ὁποίου πάντοτε ἦλθ καὶ εἶναι συνδεδεμένη καὶ τῆς Κύπρου ἡ τύχη, δὲν δύναται πλέον ἡ Κυπρ. Ἀποστολὴ νὰ τραπῇ ἄλλην ὁδὸν διότι ὑ' ἀνελάμβανε βαρυτάτην εὐθύνην.

Ἐὰν ἡ Συνδιάσκεψις τῶν πρωθυπουργῶν τῶν Μ. Δυνάμεων δὲν ἤθελε δειχθῇ εὐμενὴς πρὸς τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν, ἡ πολιτεία τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπὲρ αὐτῆς θὰ εἶναι ἀποτυχία ὁριστικὴ καὶ ἡ λύσις τῆς Κυπριακῆς ἀντιπροσωπείας θὰ γένηται ἀνεξάρτητος καὶ αὐτόβουλος, καὶ τοῦτο ἐσήμαινεν ἡ ἐξ ὀνόματος τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων δήλωσις τοῦ κ. Σέβερη ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν συνεδρίαν τῆς νέας νομοθετικῆς συνόδου.

Πᾶσα συνεργασία καὶ συνάφεια μετὰ τῆς ξένης κυβερνήσεως τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων ἀπὸ τοῦδε κηρύσσεται λῆξασα καὶ ἐπίκειται ὁ νομοταχὴς καὶ εἰρηνικὸς ἀλλ' ἔντονος καὶ εὐσταθὴς ἀγὼν ἐν τῇ Νήσῳ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς του.

Πρὸς τοιαύτην τινὰ περίπτωσιν πρὸ πολλοῦ ἤδη διατεθειμένος ὁ τόπος οὗτος, ὅστις διατελεῖ ἐν ἀναμονῇ προσδοκῶν ὅτι οἱ πόθοι του καὶ τὰ ἀδιαφιλόνικητα δίκαιά του θὰ τύχωσι τῆς εὐμενοῦς προσοχῆς καὶ τῆς πλήρους ἱκανοποιήσεως αὐτῶν παρὰ τῆς φιλελευθέρας καὶ μεγαλόφρονος κυριάρχου του Μ. Βρεττανίας, εὐμενεύει ἀφωνεῖ τὸ παγκόσμιον κράτος αὐτῆς καὶ ἡ ἀκαταμάχητος ἰσχὺς δὲν θὰ πτοήσωσι τὸν λαὸν τοῦτον καὶ δὲν θὰ ἀποτρέψωσιν ὅπως ἀπαιτῇ καὶ διεκδικῇ τὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν ἀποκατάστασίν του.

Ὅσον καὶ ἂν ἐπεκράτησαν ἐν τῷ κόσμῳ ταπειναὶ ὑλόφρονες δοξασίαι, ὁ ὡμὸς καὶ τρομερὸς πόλεμος ἔδειξεν εἰς τοὺς θέλοντας νὰ βλέπωσιν ὅτι ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς καὶ ἰθύνουσα δύναμις τὰ ἐγκόσμια πράγματα κραταιοτέρα καὶ ἰσχυροτέρα πάσης ἐγκοσμίου δυνάμεως. Κατέρρευσαν τέσσαρες ὅλαι αὐτοκρατορίαι ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἀνομημάτων αὐτῶν, μωραὶ δὲ καὶ ἀνόητοι θὰ ἐφωρῶντο αἱ ἐπιχειρήσασαι καὶ νικήσασαι, ἂν δὲν διδαχθῶσι καὶ συνετισθῶσιν ὑπὸ τῆς θείας ἀληθῶς παραδειγματικῆς ταύτης τιμωρίας.

Ὁ Μακεδὼν Φίλιππος ἐν τῷ κολοφῶνι τῆς εὐτυχίας του ὥρισεν ἕνα καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἅμα τῇ ἐξεγέρσει του φωνῇ αὐτῷ ὁ παῖς· «Φίλιππε, μέμνησο ἄνθρωπος ὤν!» Καὶ οἱ μονάρχαι καὶ οἱ κυβερνῆται τῶν νικητηρίων Μ. Δυνάμεων ἂς θέσωσιν ἀντὶ ἄλλων σημάτων εἰς τὰ χαρτοφυλάκια καὶ παντοῦ ὅπου φέρεται καθ' ἑκάστην τὸ βλέμμα αὐτῶν τὰς δύο τρομερὰς λέξεις:

Μάρνη—ὑποβρύχια!

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΠΡΑΪΣ
(LORD BRYCE)
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἡ Τουρκικὴ διακυβέρνησις πρέπει νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τῶν χωρῶν τὰς ὁποίας ἠρήμωσεν αὕτη.—Οὐδεμία Τουρκικὴ κυριαρχία πέραν τοῦ Ταύρου.

«Τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα ἐγένετο ἐπὶ ἕνα αἰῶνα ἢ καὶ πλέον ἡ σταθερὰ δυσχέρεια τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Θὰ εἶχε διευθετηθῇ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἕνεκεν ἅμως τῶν ἀντιζηλειῶν Ρωσσίας, Γαλλίας, Μ. Βρεττανίας καὶ τελευταίον τῆς Γερμανίας, ὧν ἑκάστη εἶχεν ὅ,τι ἐνόμιζεν ἰδιαίτερα συμφέροντα, συμφέροντα ἅτινα, εἰς τινα σημεῖα τοὐλάχιστον, δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν ὅτι κακῶς ἠννοοῦντο».

VISSOUNT BRYCE

* * *

Ἐπίκειται ἤδη ὁ καιρός, γράφει ὁ Λόρδος Πράϊς ἐν τῇ «Συγχρόνῳ Ἐπιθεωρήσει» (*Contemporary Review*) ὅτε θὰ διαπραγματευθῶσι τὴν Συνθήκην μετὰ τῆς Τουρκίας ἥτις θὰ καθορίσῃ τὴν τύχην τῶν λαῶν τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς ἐπὶ ἔτη, πιθανῶς ἐπὶ πολλὰ ἐν τῷ μέλλοντι ἔτει, καὶ καθίσταται ὑπόθεσις ὑπερτάτης σημασίας, ἵνα οἱ ὅροι αὐτῆς ὦσι δίκαιοι, σύμφωνοι πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ἐθνικοτήτων καὶ τῆς αὐτοαποφάσεως τὰς ὁποίας οἱ Σύμμαχοι καὶ αἱ Συνησπισμέναι Δυνάμεις διεκήρυξαν ὡς βάσιν τῆς ἐναίας πολιτικῆς αὐτῶν, καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀληθὴς ἔκφρασις τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν πόθων τῶν ἐλευθέρων Συμμάχων λαῶν, οἵτινες ἀπεδύθησαν εἰς τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ εἰλικρινοῦς πόθου, ὅπως οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ θεμελίων δικαιοσύνης καὶ δικαίου εἰρήνην διαρκῆ.

ΤΙ ΠΕΡΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ;

Τί θὰ ἀποφασισθῇ ὅ,τι ἦτο τῷ 1914 Τουρκικὴ Αὐτοκρατορία; Θὰ περιορισθῇ εἰς τρεῖς τούτους κλάδους, τὰς διακανονίσεις αἵτινες θὰ γένωνται ὡς πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς πρὸς τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ ὡς πρὸς τὴν Ἀρμενίαν.

Ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ πόλις τῶν δύο ἠπείρων, μετὰ τῆς ἀπαραμίλλου στρατηγικῆς καὶ ἐμπορικῆς θέσεως αὐτῆς μεταξὺ δύο μεγάλων θαλασσῶν, ἐκπόζουσα τῆς διαβάσεως ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν, δὲν εἶναι [illegible] ἀφεκτὴ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τούρκων. Ἐγένετο ἐπὶ ἕνα αἰῶνα ἑστία πολιτικῆς ραδιουργίας. Ἐγένετο, ἐπὶ μείζονα περίοδον, ἡ μεγίστη φωλεὰ σκανδάλων οἷα ἐγνώρισεν ὁ σύγχρονος κόσμος.

Παντοῖοι αἰσχροκερδεῖς καὶ ἀδιάκριτοι συγκεδιώκται ἐκ παντὸς μέρους τῆς Εὐρώπης καὶ Δυτικῆς Ἀσίας συνεσωρεύθησαν ἐκεῖ καὶ ηὐδοκίμησαν ἐν τῇ νοσηρᾷ ἀτμοσφαίρᾳ ἣν ἔδημιούργησε κυβέρνησις διεφθαρμένη. Ἡ ἀτμόσφαιρα αὕτη θὰ διαρκέσῃ ἐπόσον διαρκεῖ ἡ κυβέρνησις αὕτη, καὶ θὰ ἀπεργάζηται κακὸν εἰς πάσας τὰς περικειμένας χώρας. Οἱαδήποτε διακυβέρνησις καὶ ἂν ἐγκαθιδρυθῇ, ἡ Τουρκικὴ διακυβέρνησις καὶ ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία πρέπει νὰ ἐξαλειφθῶσιν.

ΟΥΧΙ ΠΟΛΙΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗ

Ἐγένοντο προσφάτως ἀπόπειραι ὅπως ἀνησυχήσωσι τὴν Βρεττανικὴν κοινὴν γνώμην παριστάνοντες ὅτι ἡ ἐξαφάνισις τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἀπὸ τῆς Πόλεως θὰ προσέβαλλε τὸ Μουσουλμανικὸν αἴσθημα καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἰνδικῇ. Περὶ τούτου τρεῖς θὰ γένωνται παρατηρήσεις.

Ἡ πρώτη εἶναι ὅ,τι ἡ Κ)πολις δὲν εἶναι πόλις Μουσουλμανική. Ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι καὶ ὑπῆρξε πάντοτε ἀπὸ τῆς ἁλώσεως ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Μωάμεθ Β', τῷ 1453, Χριστιανική καὶ οὐχὶ Μουσουλμανική.

Δεύτερον, δὲ εἶναι διὰ τοὺς Μουσουλμάνους πόλις ἱερά. Ἡ Μέκκα καὶ ἡ Μεδινὰ εἶναι ἱεραί, ἡ Ἱερουσαλὴμ εἶναι, ἡ Δαμασκὸς εἶναι, ἡ Καΐρβὰν εἶναι, ἤ, τοὐλάχιστον, ἦτο μέχρις οὗ τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἐβεβήλωσαν τὸ τέμενος αὐτῆς διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς Τύνιδος πρὸ τριάκοντα καὶ πλέον ἐτῶν. Ἡ Σταμπούλ, ὅμως, ὡς καλοῦσιν αὐτὴν οἱ Τοῦρκοι, δὲν εἶναι ἱερά. Ὁ μόνος τόπος ὅστις ἐνέχει ἱεροτητά τινα διὰ τοὺς μουσουλμανικοὺς ὀφθαλμοὺς εἶναι ὁ τάφος τοῦ Ἐγιοὺπ, Μουσουλμάνου, πεσόντος κατά τινα τῶν Ἀραβικῶν πολιορκιῶν τῆς πόλεως κατὰ τὸν ἕβδομον αἰῶνα.

Τρίτον, ἡ Χαλιφεία κατ' οὐδένα τρόπον συνδέεται, ὡς ἐφαρμόζεται ὑπεπτηρίχθη, μετὰ τῆς Κ)πόλεως.

Δὲν ὑπάρχει, κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν ὑψηλῶν αὐθεντῶν περὶ τῶν Ἰλαμικῶν δοξασιῶν, οὐδεὶς λόγος ὅπως φοβώμεθα ὅτι θὰ προσεβάλλετο τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα ὑπὸ τῆς μεταφορᾶς τοῦ Σουλτάνου ἢ Χαλιφάτου εἰς οἱανδήποτε ἕδραν τοῦ βασιλείου, καὶ πολλοὶ τῶν γνωρισάντων καλῶς τὴν Ἀνατολὴν λέγουσιν ἡμῖν ὅτι ὀπισθοδρόμησις πρὸ τοιούτων σχιωδῶν μορμολυκείων θὰ προὐξένει τὴν μεγαλυτέραν βλάβην εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ Βρεττανικὸν γόητρον ἐν Ἀνατολῇ ἢ ἡεὐσταθὴς ἐξάσκησις τῶν δικαιωμάτων ἅτινα ἔδωκεν ἡ νίκη τῶν Συμμάχων εἰς αὐτοὺς ὅπως ἐκτελέσωσιν ὅ,τι τὰ συμφέροντα τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης ἀπαιτοῦσιν. Θὰ ἦτο ἔνοχος ἀδυναμία νὰ ἐπιδείξωμεν εὐνοιαν πρὸς Κυβέρνησιν ἔνοχον τῶν γιγαντείων ἐγκλημάτων ἅτινα διέπραξαν οἱ Τοῦρκοι.

ΤΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΝ ΑΣΙΑΝ

Τοῦτο ἄγει με εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα: Τί θ' ἀπογίνῃ ἡ Μικρὰ Ἀσία; δι' ἧς ἐννοῶ τὴν χερσόνησον, τὴν κειμένην μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου πόντου πρὸς βορρᾶν καὶ τῆς Ἀνατολῆς (*Levant*) πρὸς νότον, καὶ ὁριζομένην πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ εὐθείας ἀγομένης ἀπὸ Τραπεζοῦντος, εἰς τὴν πρώτην θάλασσαν, εἰς Ἀλεξανδρέτταν (εἰς τὴν γωνίαν ὅπου ἡ Κιλικία καὶ ἡ Συρία συναντῶνται) εἰς τὴν ἑτέραν. Ἡ γραμμὴ αὕτη ἀντιστοιχεῖ εἰς τινα διαμερίσματα εἰς τὴν γενικὴν κατεύθυνσιν τῆς μεγάλης δοσοτοιχίας ἣν καλοῦμεν Ταῦρον.

Τὸ ζήτημα τώρα τῆς διαθέσεως τῆς Μ. Ἀσίας περιπλέκεται ὑπὸ τῆς ὑπάρξεως συμφωνίας μυστικῆς γενομένης κατὰ τὸν πόλεμον μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων Ρωσσίας, Γαλλίας, Μ. Βρεττανίας καὶ Ἰταλίας, κατακυρούσης διάφορα διαμερίσματα τῆς ὁτε Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας εἰς τὴν προστασίαν ἢ τὸν ἔλεγχον μιᾶς ἢ ἄλλης τῶν Δυνάμεων τούτων.

Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μ. Ἀσίας καὶ κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν τοῦ Εὐξείνου, δυτικῶς τῆς Τραπεζοῦντος, τὸ πολὺ τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ εἶναι Μωαμεθανοὶ καὶ δυνατὸν νὰ ἐπιθυμῶσιν ὅπως παραμένωσιν ὑπὸ κυβέρνησιν Μωαμεθανικὴν κακήν, οἷα ἐγένετο, τὴν τῶν Τούρκων.

Κατ' ἀρχήν, ἔθεν, φαίνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐνστασις ὅπως ἀφήσωσι τὰς χώρας ταύτας ὑπὸ Σουλτανάτον ὅπερ θὰ εἶχε τὴν ἕδραν του ἐν Ἰκονίῳ, ἄλλοτέ ποτε πρωτεύουσῃ τῶν Σελτζούκων Σουλτάνων, οἵτινες προηγήθησαν τῆς γενέσεως τῆς Ὀθωμανικῆς δυνάμεως.

ΝΕΟΣ ΧΑΛΙΦΗΣ;

Ἐὰν ὁ Μωαμεθανικὸς κόσμος προθύμως νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς Χαλίφην τοιοῦτον Σουλτάνον μᾶλλον ἢ τὸν βασιλέα τῆς Χετζάζ, οὗτινος ἡ ἀξίωσις (συνῳδὰ τῷ νόμῳ τοῦ Ἰσλάμ) εἶναι πολλῷ ἰσχυροτέρα, δύναται νὰ ἔχῃ οὗτος τὸ χαλιφᾶτον καὶ τὸ Σουλτανάτον σύναμα. Καλλιον εἶναι ἵνα ἀφήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην νὰ διευθετήσῃ ἡ Μωαμεθανικὴ γνώμη.

ΠΕΡΙ ΑΡΜΕΝΙΑΣ.

Αἱ εὐθύναι, ἀπὸ μίᾳ ἐντολὴ διὰ τὴν Ἀρμενίαν, θὰ συνεπήγετο τόλμῳ νὰ φρονῶ—ξενιγκώθησαν πολύ. Τὰ διάφορα τμήματα τῶν μὴ χριστιανικῶν πληθυσμῶν θὰ ἔχαιρον σχεδὸν ὅσον καὶ οἱ χριστιανοὶ ἀπαλλασσόμενοι τοῦ ἀρχαίου τυράννου αὐτῶν, καὶ θὰ συνηγοῦντο, ὅτε θὰ ἐξέλειπεν οὗτος Μόνον μία συγκριτικῶς μικρὰ στρατιωτικὴ δύναμις θὰ ἐχρειάζετο, διότι αἱ εἰς τὴν διάθεσιν ἤδη τῆς Ἀρμενικῆς Δημοκρατίας δυνάμεις, ἐὰν ἐφωδιάζοντο διὰ πυρομαχικῶν καὶ ἐλάμβανον ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς ἵνα ἀσκῶσι καὶ διοικῶσιν αὐτάς, θὰ ἦτο ἱκαναὶ νὰ προστατεύῃ τὴν χώραν κατὰ τῶν Τουρκικῶν ἢ τῶν Κουρδικῶν συμμορειῶν, ἐνῷ οἱ Ἀμερικάνοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ μηχανικοὶ θὰ ἐδημιούργουν τοπικὴν διοίκησιν καὶ θὰ ἀνέπτυσσον διὰ τῆς ἐδοποιΐας τοὺς δαψιλεῖς κείτοι ἀπὸ μακροῦ παρημελημένους πόρους αὐτῆς.

Οἱαδήποτε διαρρύθμισις καὶ ἂν γένηται πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης καὶ οἱαδήποτε προσδοκία εὐημερίας διὰ τοὺς πικρῶς δοκιμασθέντας τούτους χριστιανικοὺς λαούς, ἐφ' ὧν ἐν τέλει ἀκτῖνές τινες ἐλπίδος ἤρξαντο πίπτουσαι μετὰ αἰώνων ζόφου καὶ ἀθλιότητος, ἓν πρᾶγμα εἶναι αὐσιῶδες:

Τουρκικὴ κυριαρχία ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν ἢ ὑπὸ οἱανδήποτε πρόφασιν, πρέπει ἀπολύτως νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τῶν χωρῶν ἃς ἠρήμωσεν. Οὐδεμία Τουρκικὴ κυριαρχία ἀνατολικῶς τῶν ὀρέων τοῦ Ταύρου, πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ὁρμᾶται οἱονδήποτε σχέδιον διὰ τὴν μέλλουσαν διακυβέρνησιν τῶν χωρῶν τούτων.

Η ΕΡΥΘΡΑ ΟΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

Ἡ ἀπειλὴ τῶν νικῶν τῶν Βολσευίκων κατὰ τῆς Ἀσίας.—Πῶς ἡ Ἰαπωνία θὰ σταματήσῃ αὐτοὺς ἐν Σιβηρίᾳ καὶ θὰ καταλάβῃ νέαν θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ.

«Αἱ πρόσφατοι νίκαι τῶν Βολσευίκων ἐπήνεγκον τοῦτο τὸ παγκόσμιον συμβεβηκός, τὴν ἀπουσίαν τοῦ Κολτσὰκ καὶ ὡς συνέπειαν ταύτης τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἰαπωνίας ἵνα κρατήσῃ τὴν Ἀνατολ. Σιβηρίαν.

Ἡ Ἰαπωνία ἐπιτυγχάνει οὕτω νέαν θέσιν παγκοσμίου δυνάμεως οἵαν δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτὴν ἡ πτῶσις ἄλλοτε τοῦ Πόρτ Ἀρθοὺρ. Περαμένει αὐτὴ ἡ μόνη δύναμις ἱκανὴ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν βολσευισμὸν τοῦ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς Σινικὴν μεθ' ὅλων τῶν ἀλεθρίων ἀποτελεσμάτων, κατὰ τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, ἅτινα θὰ ἐπέφερε τοιαύτη εἰσχώρησις.»

«Daily Mail.»

* * *

«Ἐὰν ἀποπειραθῶμεν ν' ἀποκλείσωμεν τὴν Βολσευικὴν Ρωσίαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ καὶ γενώμεθα σύναμα ἀνίκανοι νὰ φράξωμεν τὰς ὁδοὺς πρὸς τὴν Ἀνατολήν, εἶναι πρόδηλον ὅτι θὰ τείνωμεν νὰ ὠθήσωμεν αὐτὴν πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἐκείνην πρὸς τὴν ὁποίαν δύναται νὰ βλάψῃ ἡμᾶς τὰ μέγιστα.»

MAJOR GENERAL Sir F. MAURICE
ἐν τῇ ***«Daily News.»***

—Καταστροφὴ τοῦ Κολτσάκ.

«Νέα συμβεβηκότα ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὀλίγα εἶνε δραματικώτερα εἴτε μετέχουσι βαθυτέρας τραγῳδίας ἢ ἡ κατάπτωσις τῆς δυνάμεως τοῦ ναυάρχου Κολτσὰκ ἐν Σιβηρίᾳ», γράφει ἡ «*Daily Mail*».

«Ἡ ἀποτυχία του ἔρχεται ὡς βαρὺ πλῆγμα πρὸς πάντας ὅσοι ἤλπιζον ὅτι θὰ ἔσωζεν οὗτος τὴν Δυτικὴν Σιβηρίαν ἀπὸ τῆς ἀναρχίας, τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς σαγῆς. Ταυτοχρόνως οἱ Βολσευικοὶ ἔκαμαν μεγάλην προέλασιν εἰς τὴν νοτίαν Ρωσίαν ὅπου ἡ Ροστὸφ ἐπὶ τοῦ Δόν, ἥτις μέχρις ἐσχάτως ἦτο τὸ Στρατήγιον τοῦ Δενικίν, ἐξεκενώθη ἤδη.

«Ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἔχει νὰ μελετήσῃ τὰς βαρείας συνεπείας τῆς διπλῆς ταύτης βολσευικῆς ἐπιτυχίας. Ἐν Εὐρώπῃ θέτει εἰς χεῖρας τοῦ Δενίν τας προσβάσεις εἰς τὸν Καύκασον, ὅπου ὑπάρχει πολλὴ εὐφλεκτος ὕλη. Ἐν Ἀσίᾳ κατέστησεν αὐτὸν κύριον τῶν σιδηροδρόμων πρὸς τὰ Ἀφγανικὰ ὅρια καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἄνευ σοβαρᾶς ἀντιστάσεως δυτικῶς τῆς Ἰρκούτσκ ὅπου θὰ ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς Σινικῆς διὰ Μογγολίας.

—Ἡ Ἰαπωνία ἐν Σιβηρίᾳ.

Εἶναι μία τῶν γνωστῶν ἀξιώσεων τῶν Βολσευίκων ὅπως διαδώσωσι τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὸ χάος ἀνὰ τὴν Ἀσίαν. Μία ἐλπὶς περὶ τῆς ἥττης αὐτῶν ὑπάρχει ἐν τῇ ἀμέσῳ ἐπεμβάσει μιᾶς Μ. Δυνάμεως. Τοῦτο ἤγαγε τοὺς Συμμάχους νὰ προτείνωσιν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἐνέργειαν ἐν τῇ Ἀνατολ. Σιβηρίᾳ. Ἡ Ἰαπωνία ἦτο ἑτοίμη νὰ ἀναλάβῃ τοιαύτην ἐνέργειαν τῷ 1917, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅμως μόνον νὰ λάβῃ ἐντολὴν παρὰ τῶν Συμμάχων, καὶ τὴν ἐντολὴν ταύτην αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἦσαν ἀπρόθυμοι νὰ δώσωσιν. Ἡ ἀποτυχία τοῦ Κολτσὰκ δὲν ἄφινεν δισταγμὸν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ὅπως ἐπέμβῃ, ἐὰν προκηρυχθῇ ὁ πολιτισμὸς καὶ νὰ προστατευθῇ ἡ Σινικὴ ἀπὸ τῆς Βολσευικῆς ἐπεμβάσεως καὶ τῶν ἀνυπολογίστων ἀπὸ ταύτης κινδύνων.

—Ἡ κατάστασις ἐν Ρωσίᾳ.

«Ἡ κατάστασις ἐν Ρωσίᾳ εἶνε χείρων ἢ οἵα ἦτο ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς —χείρων τ. ἔ. διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ κόσμου»—λέγουσιν οἱ «Τά

φαίνεται ὅτι οὐδεμία οὐδόλως ὑπάρχει πολιτική.

Εἶναι καιρὸς νὰ ἔχωμεν μίαν τοιαύτην, διότι ἡ κατάστασις δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν. Οἱ Βολσευϊκοὶ δύνανται τώρα νὰ ἀποκαταστήσωσιν ἄμεσον συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Περσίας, τοῦ Ἀφγανιστάν καὶ τῆς βορειοδυτικῆς μεθορίου τῆς Ἰνδικῆς, καὶ ἐκθέσεις ἐκ Ρωσσίας ἐνδεικνύουσι ὅτι παρασκευάζονται νὰ ἐπωφεληθῶσι τὸ γεγονὸς τοῦτο.

«Εἴχομεν λόγον νὰ ἐκτιμῶμεν τὴν κατάστασιν εἰς τὰ Ἰνδικὰ σύνορα καὶ ὀφείλομεν ἐν τῷ συμφέροντι ἡμῶν καὶ ἐν τῷ τῆς Ἰνδικῆς νὰ ὦμεν λίαν προφυλακτικοὶ ἀσπαζόμενοι οἱανδήποτε πολιτικήν, ἥτις θὰ ἔτεινε νὰ καταστήσῃ αὐτὴν δυσχερεστέραν ἐὰν πειραθῶμεν νὰ ἀποκλείσωμεν τὴν Βολσευϊκὴν Ρωσίαν ἀπὸ τῆς ἑσπερίας καὶ ὦμεν σύναμα ἀνίκανοι νὰ φράξωμεν τὰς ὁδοὺς πρὸς τὴν Ἀνατολήν, εἶναι πρόδηλον ὅτι θὰ τείνωμεν νὰ ὠθήσωμεν αὐτὴν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν, καθ' ἣν δυνατὸν αὕτη νὰ προξενήσῃ εἰς ἡμᾶς μεγίστην ζημίαν.

"Εν πράγμα εἶναι σαφές· πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐν τῷ νῷ ἡμῶν ἂν ὦμεν ἐν πολέμῳ πρὸς τὸν Βολσευισμὸν ἢ οὔ. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἰσχυριζώμεθα ὅτι δὲν εἰμεθα, ἐνεργοῦμεν ὡσεὶ εἰμεθα.

— **Ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν Ἰνδικήν.**

Ὁ στρατηγὸς Σὶρ Φρ. Μῶρις ἐξαίρει ὅτι:

«Οἱ Βολσευϊκοὶ διέρρηξαν ἑλοσχερῶς τὸν φραγμὸν πρὸς τὴν Ἀνατολήν.

Ἡ ἀποτυχία τοῦ Κολτσὰκ εἶναι πλήρης.

Ἡ θέσις τοῦ Δενικίν εἶναι οὐχὶ ὀλιγώτερον ἐπισφαλής.

Ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν Ἰνδικὴν εἶναι ἀνοικτὴ εἰς τοὺς Ἐρυθρούς.

«Οἱ Βολσευϊκοὶ ἐθ ἐκυρίευσαν ἰκανὸν πολεμικὸν ὑλικὸν παρὰ τῶν Γιουδένιτζ, Δενικίν καὶ Κολτσάκ, ὅπως ἀντιμετωπίσωσι τὰς ἀνάγκας των ἐπὶ μακρὸν ἐν τῷ μέλλοντι χρόνον», λέγει:

«Ἡ μόνη Ρωσικὴ δύναμις πέραν τῆς Βαϊκάλης σύγκειται ἐκ 12,000 ἀνδρῶν ὑπὸ τὸν Σεμενὼφ καὶ ἐπὶ τῶν λειψάνων τούτων τοῦ στρατοῦ τοῦ Κολτσὰκ δύνανται νὰ στηρίζωνται, αἱ τύχαι ὅμως αὐτῶν δὲν δύνανται ν' ἀναζήσωσιν.

Ἡ θέσις τοῦ Δενικὶν δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἐπισφαλὴς ἡ προέλασις τῶν Βολσευϊκῶν διὰ Χαρκόβου ἀπέκοψεν εἰς δύο τὸν στρατὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἥμισυ φαίνεται ἀποσυρόμενον εἰς Ὀδησσὸν καὶ Κριμαίαν, τὸ ἕτερον ἥμισυ δὲ εἰς τὴν χώραν τῶν Κοζάκων τοῦ Δὸν ἀνατολικῶς τῆς Ἀζοφικῆς καὶ βορείως τοῦ Καυκάσου.

«Ἀποτέλεσμα τούτων πάντων εἶναι ὅτι οἱ Βολσευϊκοὶ διέσπασαν ἐντελῶς τὸν φραγμὸν πρὸς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἡ ὁδὸς αὐτῶν εἰς Τασκένδην, Σαμαρκάνδην καὶ Βουχάραν εἶναι ἤδη ἀνοικτή.

— **Ὁ κίνδυνος τῆς Ἀσίας.**

Ἀπόματον τηλεγράφημα ἐκ Μόσχας λέγει περὶ ὑποδοχῆς Ἐρυθρᾶς Στρατιᾶς ἐν Βουχάρᾳ Ἡ πόλις Βουχάρα εἶνε ὑπὲρ τὰ 100 μίλια ἀνατολικῶς τῆς Κασπίας, ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Κεντρ. Ἀσίας. Ἡ ἐπαρχία, τῆς ὁποίας εἶναι πρωτεύουσα, ἐνώνει τὸ Τουρκεστὰν πρὸς βορρᾶν, τὸ Ἀφγανιστὰν πρὸς νότον καὶ τὰς ἐξωτερικὰς ἐξαρτήσεις τῆς Σινικῆς Αὐτοκρατορίας πρὸς ἀνατολάς» λέγει ἡ «Daily News».

«Ὁ πληθυσμὸς πανταχοῦ εἶναι ἡμιπεπολιτισμένος, ἀνάτως φιλοτάραχος, ἐξ ἐνστίκτου ἐχθρικὸς κατὰ τῆς διεισδύσεως τοῦ ἐσπερίου πολιτισμοῦ, οὗτινος τὸ ἐγγύτατον καὶ πατάδηλον δεῖγμα εἶναι ἡ Βρεττανικὴ διακυβέρνησις ἐν Ἰνδικῇ.

Τὸ μέγιστον μέρος, ἐπὶ πλέον, τῶν λαῶν πάντων τῶν Κρατῶν τούτων, εἶναι Μουσουλμάνοι, καὶ ἡ βολσευϊκὴ προπαγάνδα διεισδύει πανταχοῦ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἀναπόδραστος ἀκρωτηριασμὸς τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας παρέχει ἀνεκτίμητον εὐκαιρίαν εἰς τοὺς δημαγέρτας νὰ συνασπίσωσι τοὺς πιστοὺς εἰς ἀμυναν τοῦ ἀπειλουμένου χαλιφάτου.

«Ἡ κατάστασις αὕτη παρουσιάζει πιθανότητα, ἐφ' ὅσον μικρὸς ὑπάρχει περισσμὸς νὰ ἀσχοληθῶμεν. Ὑπάρχουσιν ὅμως πιθανότητες τὰς ὁποίας τὰ μέλη τῆς προσεχοῦς Συνδιασκέψεως ἐν Παρισίοις θὰ ἀγνοῶσιν ἐπὶ κινδύνῳ αὐτοῦ—καὶ ἐπὶ κινδύνῳ, προσθετέον, τῆς ὅλης Ἀσίας».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀποχωρήσας ἐκουσίως τοῦ καταστήματος τῶν κ. κ. Α. Μιχαηλίδη καὶ Σιας ἐκφράζω καὶ διὰ τοῦ τύπου τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην μεθ' ἧς μὲ περιέβαλλεν ὁ διεθνὴς τοῦ καταστήματος κ. Ἰω. Μιχαηλίδης καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας μου.

Λευκωσία τῇ 14)27 Ἰανουαρ. 1920.

Μ. Κανέλλος.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ Η ΔΗΘΕΝ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ

Ἡ ἐπινοηθεῖσα καὶ ἀποκαλυφθεῖσα δηθεν συνωμοσία ἐν Ἑλλάδι κατ' αὐτὰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ δεκατετράμηνον ἄγονον ἐν Παρισίοις διαμονήν, φαίνεται ὅτι ἀπεσκόπει ἀπώτερον ἢ εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς ὑποδοχῆς του ὡς οἷόν τε συμπαθοῦς καὶ ἐπιδεικτικῆς, ἔτεινε δὲ κυρίως εἰς τὴν διατήρησιν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ Σίας ὑπὸ τὴν προστασίαν ξένων στρατιωτικῶν δυνάμεων.

Ἡ Ἑλλὰς. ὡς γνωστόν, ξενοκρατεῖται σήμερον κατὰ τρόπον μάλιστα τιτρώσκοντα ἀλγεινῶς τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, διότι Ἐπιτελάρχης καὶ Ἐπιτελεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἶναι Γάλλοι, ἀρχηγὸς τῆς Ἐπιμελητείας τούτου εἶναι πάλιν Γάλλος, τμηματάρχαι δὲ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἶναι Γάλλοι ἐπίσης ἀξιωματικοί, καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀναδιοργανωτῶν Γάλλοι τμηματαρχαι εἶναι τεταγμένοι εἰς τὰς διαφόρους ἐμπιστευτικὰς θέσεις τῶν διαφόρων Ὑπουργείων.

Οἱ Γάλλοι κυριαρχοῦσι τῶν Ἀθηνῶν διὰ τῶν τηλεβόλων ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Λυκαβηττοῦ, οἱ δὲ Ἄγγλοι ὡς διοργανωταὶ ἔχουσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, διοικούμενον ὑπὸ Ἄγγλων ἀξιωματικῶν.

Ἡ Θεσσαλονίκη κατέχεται ἔτι ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ τὸ Καρα Πουρνοῦ κατέχουσιν οἱ Ἄγγλοι καὶ κυματίζει ἐπ' αὐτοῦ μόνον ἡ Ἀγγλικὴ σημαία. Εἰς Κπλάμας οἱ Γάλλοι ἔχουσι πυροβολεῖον ἵνα δεσπόζωσι τῆς πόλεως ὡς καὶ ἐν Πάτραις ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως αὐτῆς, αἱ δὲ τοῦνομα μόνον γαλλικαὶ φρουραὶ ἀποτελοῦνται ἐκ Σενεγαλαίων μαύρων ὧν ἡ θέα τιτρώσκει βαθύτερον ἔτι καὶ ἀλγεινότερον τὴν αἱμάσσουσαν καρδίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ Ἰτέα ἐπὶ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου κατὰ τὴν μέσην καὶ βορείαν παραλίαν κατέχεται ὑπὸ φρουρᾶς γαλλικῆς καὶ γάλλοι κυριαρχοῦσι τῆς διώρυχος καὶ τῆς γεφύρας ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.

Μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Γερμανίας, Αὐστρουγγαρίας καὶ Βουλγαρίας θὰ ἀπεσύροντο αἱ ξέναι αὗται φρουραὶ καὶ πρὸς παράτασιν τῆς παραμονῆς αὐτῶν ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῇ βασιμός τις ἀνάγκη, καὶ διὰ τοῦτο ἐπενοήθη ἡ συνωμοσία κατὰ τοῦ γνωστοῦ ἐν Ἑλλάδι καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον ἄλλως κινδυνεύει νὰ συντριβῇ εἰς θρύμματα ὑπὸ τοῦ μόλις συγκρατουμένου λαοῦ, τοῦ τόσον πικρῶς καὶ ἀλγεινῶς δοκιμαζομένου ἔτι.

Ἀνώτεροι λόγοι δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐσωτερικῆς σήμερον ἐν Ἑλλάδι καθόλου διοικήσεως εἰς πάντας τοὺς κλάδους αὐτῆς, διότι θὰ ἀπεγοήτευσαν καὶ τὴν μᾶλλον θερμοῦργὴν πατριωτικὴν καρδίαν, καὶ κατ' οὐδένα λόγον πρέπει νὰ ἐκτεθῇ αὕτη εἰς τὰ ὄμματα τοῦ πολλοῦ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἑλληνικοῦ κόσμου.

Αὐθόρμητος γεννᾶται ἡ σκέψις, πῶς ἡ Ἑλλὰς οὕτω τεταπεινωμένη καὶ ἐξηυτελισμένη θὰ ἠδύνατο νὰ διεκδικήσῃ τὰ μεγάλα καὶ ἀπαράγραπτα ἐθνικὰ δίκαιά της ἀποβαλοῦσα τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐλευθερίαν;

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἔντιμον Κον Α. Κ. Πόβιλ
Ἀρχιδασονόμον,
Λευκωσίαν.

Οἱ ὑπογραφόμενοι παρακαλοῦμεν δημοσίᾳ ὅλως μᾶς δώσητε ἐξηγήσεις εἰς τὰ ἑξῆς:

1ον) Ἂν ἐν γνώσει ὑμῶν εἶναι ὅτι οἱ ἀποθηκάριοι ἄλευρα καὶ Λιμνάτι μᾶς ἐπιφορτίζουν ν' ἀγοράζωμεν ξυλείαν 50 % μὴ ἐμπόρευσιμον ἐπὶ ποσοῦ ξυλείας ἣν ἕκαστος ἀγοράζει.

2ον) Ἂν ἐν γνώσει ὑμῶν εἶναι ὅτι μᾶς ἐπιβάλλουν οἱ ἀποθηκάριοι νὰ μεταφέρωμεν ξυλα εἰς τὸν σταθμὸν Κιλοῦ Χωριοῦ ἀνήκοντα εἰς ἐμπόρους Ἀμμοχώστου καὶ Λευκωσίας διὰ τὰ ὁποῖα ἡ ἡμετέρα ἐντιμ τῆς ἀνέλαβεν ἐργολαβικῶς νὰ παραδώσῃ πληρωνόμενοι διὰ ταῦτα τὸ ἡμίσυ ἀγώγιον τὸ ὁποῖον ἡμεῖς πληρώνομεν εἰς τοὺς ἀμαξᾶδες διὰ τὰ ἰδικά μας ξύλα.

3ον) Ἔως πότε θὰ ἐκλείψῃ αὐτὴ ἡ ἀγγαρεία;

4ον) Ἂν ἐπεσκέφθη ἡ ἡμετέρα ἐντιμότης τοὺς δρόμους τῶν μηχανῶν μετὰ τὰς βροχὰς, οἵτινες ἔγειναν ἀδιάβατοι.

Ἐλπίζοντες νὰ τύχωμεν εὐλόγου ἀπαντήσεως,

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς
Φ. Ἰωαννίδης
Γ. Ἰορδάνου
Χρ. Γ. Τουμπάζη
Χρ. Κ. Τορνάρης.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΑΚΑΤΑΝΟΗΤΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

Ἤρθησαν ἐπὶ τέλους οἱ περιορισμοὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν χαρουπίων ἥτις εἶχέ τινα λόγον μέχρι τινός, τὴν προτίμησιν τῆς θεραπείας τῶν ἀναγκῶν τοῦ βρετ. ἱππικοῦ διὰ τὰς πολεμικὰς περιστάσεις καὶ τὰς τῆς ἀνακωχῆς ἔτι, ἀδυνατοῦμεν ὅμως νὰ εὕρωμεν λόγον τινὰ τῶν περιορισμῶν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἐσπεριδοειδῶν τῆς Νήσου, ἤτοι τῶν ἐξύνων καὶ τῶν πορτοκαλλίων, ἅτινα ἀφθονοῦσι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους καὶ πωλοῦνται ἀντὶ τιμῶν εὐτελῶν. Ἡ ἐξαγωγὴ τούτων εἰς Αἰγύπτον ἀποβαίνει προβληματική, διότι ἐκεῖ παράγονται μὲν ὄξυνα ἐπιτοπίως, πορτογάλλια δὲ εἰσάγονται ἄφθονα ἀπὸ Συρίας.

Τὰ ἐσπεριδοειδῆ ἀπολαμβάνουσι τώρα ὑψηλὰς τιμὰς εἰς τὰς πρὸς βορρᾶν χώρας τῆς Νήσου, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ ἐν Πόντῳ καὶ εἰς τὰς Ρωσικὰς παραλίους πόλεις ὅπου ὁ Βολσευισμὸς δὲν ἀνεστάτωσεν ἔτι αὐτάς, εὐτυχῶς δὲ ὑπάρχει λίαν εὐκαιρος δεκαπενθήμερος συγκοινωνία διὰ τῶν προσεγγιζόντων εἰς Κύπρον ἀτμοπλοίων τοῦ Τεργεσταίου Λόϋδ, ἅτινα πλέουσι μέχρι Κωνσταντινουπόλεως μετὰ προσεγγίψεως εἰς Σμύρνην καὶ Δαρδανέλλια.

Τόση εἶναι ἡ πληθώρα τῶν ὀξύνων ἐν Καραβᾷ καὶ ἄλλοθι ὥστε νὰ πωλῶνται ταῦτα πρὸς 5—6 γρ. ἡ ἑκατοντὰς καὶ νὰ μὴ πληρώνονται οὔτε τὰ ἀγώγια τῆς μεταφορᾶς ἐξ τοῦ ἀγορᾶς καταναλώσεως, καὶ ἐντοῦτοις καταπλέουσι πλοιάρια ἐκ Χίου εἰς Καραβᾶν πρὸς ἀγορὰν καὶ φόρτωσιν ὀξύνων καὶ ἀπέπλευσαν πάλιν κενὰ μετὰ ἕματος μόνον διότι ἀπηγορεύθη ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἐσπεριδοειδῶν. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη εἶναι ἀκατανόητος, διότι τὰ ἐσπεριδοειδῆ ἐν τῇ Νήσῳ εἶναι ἄφθονα οὐδ' εἶναι τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης, ζημιοῦνται δὲ ὅλως ἀδίκως οἱ κηποῦροί, οἵτινες ταῦτα μόνον ἔχουσι πόρον τοῦ βίου των καὶ ὅμως ἀναγκάζονται νὰ ἀφήσωσιν αὐτὰ νὰ σήπωνται ἐπὶ τῶν δένδρων ἢ ὑπὸ ταῦτα.

Ἂν δὲν ἤρθη ἡ ἀδικαιολόγητος ἀπαγόρευσις μέχρι τοῦδε, ἀνάγκη νὰ ἄρθῇ ἀμέσως, ἄλλως δικαιοῦται ὁ τόπος νὰ ἀποδίδῃ πρὸς τοὺς κυβερνήτας του δυστροπίαν ἐσκεμμένην πρὸς ζημίαν αὐτοῦ καὶ ὀφέλειαν δὲν ἐπιβάλλουσιν αὐτὴν ὑπέρτεραι ἀνάγκαι.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Πεπολιτισμένη καὶ προοδευτικὴ κοινότης πρώτιστον ἔχει καθῆκον νὰ μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν τέκνων αὐτῆς ἀξιοῦσα ἵνα ἀσκῆται ἄγουπνος ἐπιτήρησις ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τῆς λειτουργίας τῶν Ἐκπαιδευτηρίων αὐτῆς ὅτις πάλιν πρέπει νὰ ἐναι [illegible] σύντονος καὶ καρποφόρος.

Παλαιαὶ παρ' ἡμῖν κακαὶ ἕξεις καὶ πολὺ σφαλεραὶ ἀντιλήψεις δὲν ἐξηλείφθησαν ἔτι, ἐνῷ ἡ ἡμετέρα κοινότης ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς ἔδειξε κατὰ τὰς τελευταίας ἀγχ. ἐκλογὰς ὅτι ἀποκρούει καὶ ἀποδοκιμάζει αὐτὰς ἀξιοῦσα ἵνα τὰ ἐκπαιδευτήρια αὐτῆς ὦσιν ἀπηλλαγμένα παντὸς κομματικοῦ ἢ ἄλλου ἐπηρεασμοῦ, ὅστε ἐλυμαίνετο αὐτὰ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐπὶ μεγάλη καὶ ἀνεπανορθώτῳ ἴσως βλάβῃ τοῦ τόπου.

Ἡ ἄγρυπνος ἐπιτήρησις καὶ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ καθήκοντος, ὅπου αὕτη θεωρηθῇ ἀναγκαία, φαίνεται ὅτι ἀνησυχεῖ καὶ ταράττει τοὺς εἰθισμένους νὰ θεωρῶσι τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα πρυτανεῖα πρὸς σιτισμὸν κομματικῶν φίλων ἢ συγγενῶν ἐν ὀκνηρίᾳ καὶ ἀδιαφορίᾳ μετὰ θρασύτητος καὶ προπετείας, ἃ ἀρύονται ἀπὸ τῆς ἀσυστόλου συνδρομῆς καὶ ὑποστηρίξεως τῶν πατρώνων αὐτῶν.

Χαρακτηριστικόν τι ἐπεισόδιον, ἀναλόγον τὴν ἄλλοτε ἀξιοθρήνητον κατάστασιν τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς ἡμετέρας κοινότητος, θέλουσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ καταστήσωσι θέμα δημοσίου διαφέροντος καὶ νὰ παρεμβάλωσι προσκόμματα εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἀδόκου ἐργασίας καὶ τῆς ἀδιστάκτου πειθαρχίας πρὸς ἐὐδόξων ἀσφαλῆ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ μαθητικοῦ κόσμου ἀπὸ τῶν Νηπιαγωγείων μέχρι τοῦ Διδασκαλείου.

Ἐὰν καταστῇ ἀναπόδραστος ἡ δημοσία τῶν πραγμάτων ἔκθεσις δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ τὸ πράξωμεν διὰ νὰ προκαλέσωμεν μεγαλειτέραν καὶ συντονωτέραν τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινότητος, ἵνα ἐνισχύσῃ αὕτη τοὺς ἐπαγρυπνοῦντας κατὰ τῶν ὑπονομευόντων τὴν ἀρίστην καὶ κυριοφορωτάτην λειτουργίαν τῶν Ἑλλην. Ἐκπαιδευτηρίων πάντων τῶν βαθμῶν.

ΟΙ ΔΡΑΠΕΤΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ

Ὁ ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Μόρα συλληφθεὶς ἐκ τῶν δραπετῶν βαρυποίνων καταδίκων Ζορνᾶς μεταφερθεὶς εἰς Λευκωσίαν προσήχθη μετὰ μεγάλης συνοδίας ζαπτιέδων χθὲς εἰς τὸ Ἀστυνομοδικεῖον καὶ ἀπηγγέλθη κατ' αὐτοῦ κατηγορία ἐπὶ ἀποδράσει συνοδᾶ τῷ Ὀθ. ποινικῷ νόμῳ, παρεπέμφθη δὲ εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον.

Ἐὰν τιμωρίᾳ κατὰ τὸν εἰρημ. νόμον ἐπιβάλλεται τοῦ τρίτου μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς ὅλης ποινῆς ἐπὶ πλέον εἰς τοὺς δραπέτας καταδίκους, ἐνῷ εἰς πάσας τὰς πεποιτιῶ ἑνὸς χώρας οὐδεμία ἐπὶ πλέον ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τούτους, διότι θεωρεῖται ὅλως φυσικὴ ἡ ὁρμὴ πρὸς ἐλευθερίαν καὶ ὀφείλουσιν οἱ τεταγμένοι τὴν φρούρησιν τῶν καταδίκων νὰ ἐπαγρυπνῶσιν.

Ὁ Ζορνᾶς εἶναι ὁ δεύτερος συλληφθείς. Τρίτος δραπέτης κατάδικος εἶναι ὁ ἐκ Πάχνας Μιχαλούδης ὁ καὶ ἐπιφοβώτερος, ὃν πρό τινων ἡμερῶν δύο τῶν ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ περιπολούντων ζαπτιέδων εἶδον εἰσερχόμενον εἰς τὸ χωρίον του καὶ πληροφορηθέντες τὴν ταὐτότητά του τὸν προσεκάλεσαν νὰ παραδοθῇ αὐτὸς δὲ εἶχε τὴν ἑτοιμότητα νὰ εἴπῃ ὅτι προσῆλθεν ἵνα παραδοθῇ καὶ μόνον ἤθελε νὰ ἴδῃ τὴν οἰκογένειάν του. Οἱ ζαπτιέδες τῷ ἀπήντησαν ὅτι πρέπει πρῶτον νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν σταθμάρχην καὶ νὰ λάβῃ ἄδειαν περ' αὐτοῦ, καὶ συνήνεσεν ἀφελῶς. Καθ' ὁδὸν ὅμως ὅτε διήρχοντο τοὺς στενώπους τοῦ χωρίου ὁ κατάδικος ἐπυροβόλησεν, ὡς λέγουσιν οὗτοι, πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν, καὶ ἐξηφανίσθη διὰ τῶν λοξῶν στενωπῶν χωρὶς νὰ δυνηθῶσιν οὗτοι νὰ πυροβολήσωσι καὶ τὸν συλλάβωσιν.

Ὁ πολυμήχανος ἀργηγὸς τῶν ἀποδράντων καταδίκων Ἰ. Ἰωσηφίδης ἔσχε τὴν πρόνοιαν νὰ παρασύρῃ ὡς πλείονας συνενόχους εἰς τὴν ἀπόδρασιν ἵνα περισπᾶται ὡς οἷόν τε πλειότερον ἡ ἀστυνομία περὶ τὰς ἐρεύνας αὐτῆς καὶ διαφεύγῃ οὕτος τὴν σύλληψιν· φαίνεται ὅμως ὅτι καρ' ὅλην τὴν πανουργίαν καὶ τὸ πολυμήχανον δὲν θὰ διαφύγῃ μέχρι τέλους, διότι εὑρίσκεται αὐτὴ ἐπὶ τὰ ἴχνη του καὶ θὰ διαλευκανθῇ τὸ μυστήριον τῆς ἀποδράσεώς του.

ΠΙΘΑΝΑΙ ΝΕΑΙ ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΕΙΣ

Ἐὰν ἐπαληθεύσῃ ἡ διὰ τοῦ προηγηθέντος ταχυδρομείου κομισθεῖσα εἴδησις καὶ πραγματοποιηθῇ ἡ ἄρσις τοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ κατὰ τῆς βολσευικῆς Ρωσίας ἀπὸ τῆς ἄλλης Εὐρώπης, καὶ ἀποκαταστῇ ἡ ἐμπορικὴ συναλλαγὴ μετ' αὐτῆς, ἀσφαλῶς νέα θὰ ἐπέλθῃ ὑπερτίμησις τῶν προϊόντων τῆς Εὐρωπαϊκῆς βιομηχανίας, ἤτοι μηχανῶν, ἐργαλείων γεωργικῶν, ὑφασμάτων καὶ ἄλλων χρειωδῶν, διότι θὰ αὐξήσῃ μεγάλως ἡ ζήτησις τούτων ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς Βολσευικῆς Ρωσίας ἀνερχομένου εἰς ἑξήκοντα περίπου ἑκατομμύρια.

Ὡς ἀντάλλαγμα θὰ γένηται πιθανῶς ἡ ὑποτίμησις τῶν σιτηρῶν, τῶν δερμάτων καὶ ἄλλων εἰδῶν ἅτινα ἐν ἀφθονίᾳ, ὡς λέγεται, θὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ τῆς Ρωσίας.

Ἡ συγκομιδὴ τῶν σιτηρῶν ἐν Ρωσίᾳ ἐγένετο κατὰ τὸ παρελθὸν γεωργικὸν ἔτος ἡ μεγαλειτέρα πασῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν.

Η ΑΡΝΗΣΙΔΙΚΙΑ

Ὁ διορισμὸς ὁριστικοῦ Ἀρχιδικαστοῦ τοῦ κ. Ψίσσερ καὶ ἐπφεύου ἐσχάτως, τοῦ κ. Στούαρτ, φαίνεται ὅτι δὲν θέτει τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν ἀρνησιδικίας, εἰς ἣν ἔχουσι κατανήσει τὰ ἐν Κύπρῳ Δικαστήρια, διότι ἐλλείπουσι πάντοτε τρεῖς ἐκ τῶν ἑξ προέδρων, καὶ ἤδη λέγεται ὅτι ὁ κ. Στούαρτ ἀπέρχεται ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Ἀγγλίαν, ὥστε ἡ κατάστασις νὰ χειροτερεύῃ.

Ἡ ἐπικρατοῦσα γενικὴ χολέρωσις εἰς τὴν καθόλου διακυβέρνησιν τῆς Νήσου θεωρουμένη ὡς τεκμήριον προσωρινότητος τοῦ καθεστῶτος, καίτοι μεγάλως ζημιοῦ τὸν τόπον, παρέχει μεγάλας εἰς τὸν λαὸν τῆς Νήσου ἐλπίδας, καὶ ὑπομένει αὐτὴν ἀγογγύστως.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Ἔγκριτος συμπολίτης γράφων ἡμῖν παραπονεῖται κατὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως μας, ἥτις παραμένει ἡ αὐτὴ καὶ ἐξίσου ἐλαττωματικὴ καὶ μετὰ τὴν σύστασιν ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ διευθυντοῦ παχυμίσθου.

Ἐφιστᾷ ἰδίᾳ τὴν προσοχὴν τῆς διαχειριστικῆς τῶν ὑδάτων ἐπιτροπείας εἰς τὸ ὅτι, ἀνοκοινοῦται μὲν πολλάκις ἡ βλάβη σωλῆνος τινὸς εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἰδιοκτήτην, δὲν παρέχει ὅμως ἡ ὑδραυλικὴ ὑπηρεσία καὶ τὸν εἰδικὸν τεχνίτην πρὸς ἐπισκευὴν δαπάναις πάντοτε τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ, διότι ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο κάποια εἰδικότης ἔτι δὲ καὶ πρόχειρος ἡ προμήθεια τῶν χρειωδῶν πρὸς τὴν ἐπισκευήν. Ἐὰν ἔπραττε τοῦτο ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπεία θὰ ἠλύκλυνε σημαντικῶς τὸ κοινὸν περὶ τὴν ἀνελλιπῆ προμήθειαν τοῦ ὕδατος.

ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΑ ΕΣΠΕΡΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑΣ "Ο ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ"

Τὴν ἑσπέραν τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου ὁριστικῶς ἡ Μανδολινάτα **«Τέρπανδρος»** ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρίστου παρ' ἡμῖν μουσικοδιδασκάλου κ. Χ. Πετροπούλου θὰ τελέσῃ μεγάλην μουσικοφιλολογικὴν ἑσπερίδα ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου, ἀρχομένην τῇ 8. 30' μ. μ.

Κέντρον τῆς ἑσπερίδος εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς χαριεστάτης καὶ διδακτικῆς κωμῳδίας τοῦ ἀθανάτου τῆς ἀρχαιότητος κωμικοῦ Ἀριστοφάνους **«Πλοῦτος»** κατὰ παράφρασιν ἔμμετρον τοῦ ἀοιδίμου ἐκ Λάρνακος Ἑλληνιστοῦ Ἱερωνύμου Βαρλαάμ, ἐξίσου γενομένου τὴν καρδίαν Ἰταλοῦ ἅμα καὶ Ἕλληνος, ὑπὲρ πλείστους Ἕλληνας ἀγαπήσαντος καὶ θεραπεύσαντος τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα. Καίτοι ἡ κωμῳδία αὕτη τοῦ Ἀριστοφάνους εἶναι ἡ σεμνοτέρα, κατὰ τὰς σημερινὰς ἀντιλήψεις, πασῶν τῶν ἄλλων, ἐντοῦτοις ἀπεκόπησαν καὶ οὕτως ἐξ αὐτῆς ὅσα καὶ μικρὸν θίγουσι τὴν φαρισαϊκὴν εὐαισθησίαν, χωρὶς ἡ κωμῳδία ν' ἀπολέσῃ τι τῆς χάριτος καὶ τοῦ ἀστείου αὐτῆς.

Ἡ ὀρχήστρα τῆς Μανδολινάτας ἀποτελεῖται ἐξ 7 μανδολίνων πρώτων, καὶ 7 δευτέρων, δύο πλαγιαύλων, δύο μανδολῶν, 4 κιθαρῶν καὶ ἑνὸς βιολοντσέλλου, ἤτοι ἐν ὅλῳ 23 ὀργάνων.

Ἐρασιτέχναι θὰ ἐκτελέσωσι μουσικὰς συνθέσεις διὰ κλειδοκυμβάλου καὶ διὰ τετραχόρδου.

Ἡ Φιλαρμονικὴ θὰ παιανίζῃ τὰς ἀρίστας τοῦ εὐρετηρίου αὐτῆς συνθέσεις κατὰ διαλείμματα.

Προγράμματα ἤδη ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν πρὸς πληροφορίαν τοῦ φιλομούσου κοινοῦ.

ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΟΙΚΤΟΣ

Ἐπεστάθη ἡ προσοχὴ